

Zavezniki zdrobili osiščno armado na afriški fronti

General Montgomery naznanil popolno zmago. Britski tanki prebili osiščno bojno črto. Italijani in Nemci beže proti Matruhu. Okrog 30,000 italijanskih vojakov v pasti. Ameriški letalci bombardirali osiščne ladje.—Rusi v ofenzivi na dveh frontah.—Ameriške čete na Guadalcanalu napadajo japonske pozicije

Kairo, Egipt. 6. nov.—General B. L. Montgomery je naznanil, da je zavezniška ofenziva na egiptski fronti rezultirala v popolni in absolutni zmagi. Osiščna sila je bila zdrobljena v severni Afriki. Ofenziva se je pričela pred trinajstimi dnevi z napadi na osiščno bojno črto pri El Alameinu.

Poročila s fronte pravijo, da ostanki Rommelove armade beže proti zapadu v smeri Matruha in da so jim zavezniške čete za petami. Bežeče Italijane in Nemce bombardirajo ameriška in britska letala. Britski tanki operirajo v ozadju osiščne črte in čistijo ozemlje.

Zavezniška zmaga je odvrnila nevarnost, ki je pretila Egiptu s strani sovražnika v zadnjem juniju, ko je ta pridrli na ozemlje, oddaljeno samo 60 milj od Aleksandrije, glavne egiptске luke in britske mornarične baze.

Ameriška in britska bojna letala so včeraj bombardirala osiščne zalagalne ladje pri Bengaziju, 500 milj proč od egiptске fronte. Pet ladij je bilo poškodovanih v napadu.

London, 6. nov.—Italijanska armada okrog 30,000 vojakov je v pasti na južni strani Fuke, Egipt, in preti ji uničenje. Britska osma armada je prodrla 70 milj daleč od začeta ofenzive. Italijansko armado, ki je v nevarnosti uničenja, tvori pet pehotnih regimentov in ena oklopna divizija.

Carigrad, Turčija, 5. nov.—Poročila iz Grčije pravijo, da je Hitler potegnil štiri vojaške divizije iz Rusije in jih poslal na egiptsko fronto na pomoč armadi feldmaršala Erwina Rommela, da ustavi zavezniško ofenzivo. Vojski so se ukrcali na transporte v grških lukah in odpravili na fronto preko Sredozemskega morja. Nadaljnja nemška divizija je odšla v Egipt iz neke luke ob otoku Kreti.

Kairo, Egipt, 5. nov.—Nemške in italijanske čete beže proti El Dabi, luki ob Sredozemskem morju, pod pritiskom zavezniške oborožene sile. Beg se je pričel, ko so zavezniki prebili osiščno bojno črto pri El Alameinu in zadali strahovite udarce sovražniku.

Ameriška bojna letala mečejo bombe na bežeče vojake. Osmo britska armada prodira naprej okrog brez odpora s strani nemških in italijanskih čet. Prvi vojaški oddelki so dospeli do točke, ki je oddaljena samo osemnajst milj od Sredozemskega morja.

Zavezniki imajo premoč v tankih, težkih topovih in letalski letali. Bojna letala podpirajo ofenzivo britske armade. Ta so v zadnjih treh dneh sestrelila 300 osiščnih letal v spopadnih v zraku in nadaljnjih tristo na tleh v napadih na letališča.

Poveljnik ameriških letalcev je general A. C. Strickland. On je osebno vodil napad na Tobruk, osrednjo bazo v Libiji ob Sredozemskem morju. V Kairo dospela vest pravi, da so bombe porušile pomole in militaristične naprave ter zanetile ogromne požare. Vojaški transporti na morju v bližini Tobruka so bili tudi tarča bombardiranja iz zraka.

Japonske brutalnosti razgaljene

Pokolji kitajskih jetnikov

London, 5. nov.—Vest iz New Delhija, Indija, razkriva japonska zverstva in brutalnosti nad kitajskimi jetniki v Singapuru, Burmi in Malaji. Ta pravi, da so Japonci po padcu Singapura polovili vse Kitajce in jih prisilili v kopanje svojih lastnih grobov. Potem so jih postavili v vrsto in japonski častnik je odsekal glavo prvemu Kitajcu v vrsti, nakar so vojaki odsekali glave drugim.

Nato so morali Kitajci v drugi vrsti pokopati mrtvece in izkopati nove nove grobove pred eksekucijo, ki je bila izvršena na isti način. To klanje je trajalo neprenehoma deset dni. Japonci so polovili tudi devet tisoč kitajskih deklet in jih poslali v bordele.

Angleški zunanji minister Anthony Eden je pred več meseci razkril klanje angleških vojakov, ki so jih Japonci ujeli v Hongkongu, kakor tudi posilstva žensk, med katerimi so bile tudi bolničarke. Oddelek Rdečega križa za zunanje zadeve je pravkar objavil vsebino pisma osmih angleških vojakov, katere so Japonci ujeli v Hongkongu. Ta so prišla v London preko Rusije, Turčije in Švice.

Odposlana so bila 15. julija in ne omenjajo japonskega postopanja napram ujetnikom. Rdeči križ pošilja vojnim ujetnikom in civilistom v internacijskih taboriških v Evropi živila in druge potrebščine. Vsak teden pošlje okrog 155,000 zavojev. Stroški znašajo okrog \$48,000 na dan. Rdeči križ je apeliral tudi na privatne dobrodelne organizacije, naj prispevajo živila in druge potrebščine za vojne ujetnike in internirance.

Apel za pomoč farmarjem

Pomanjkanje delavcev vženirja kongres

Washington, D. C., 5. nov.—Kongresniki in senatorji iz poljedelskih držav so apelirali na Donald M. Nelsona, načelnika odbora za vojno produkcijo, in generala Hershheya, direktorja federalnega nabornega urada, naj storita korake, da delavci ostanejo na farmah. "Prepričani smo, da bo nastalo pomanjkanje živeža, če se bo delovna sila na farmah še nadalje zmanjšala," se glasi apel. "Prodajanje farm stalno narašča in farmarji morajo prodajati in pobijati živino, ker ne morejo zmagovati dela."

Apel dalje naglašuje, da bodo ameriški vojni napori prizadeti, če bo šlo v tej smeri naprej. Kongresniki in senatorji omenjajo poročilo cenzusnega biroja, v katerem je rečeno, da je čez milijon delavcev zapustilo farme v zadnjih mesecih in odšlo v industrijska središča.

Nelson je na konferenci z reporterji priznal, da je situacija kritična in da je prišel čas, ko bo morala vlada postaviti mejo v obsegu oborožene sile. "Dokler se meja ne doseže, moramo skrbeti za ravnotežje," je dejal. "Ugotoviti bo treba, kako veliko armado lahko Amerika opremi." Peticija, ki so jo podpisali se-

DELAJSKI VODITELJI KRITIZIRAJO MCNUTTOV NAČRT

Opozicija proti konstripciji delavcev

PREMESANJE VLADNIH ODBOROV

Washington, D. C., 5. nov.—Načrt, ki ga je Paul V. McNutt, načelnik komisije za mobilizacijo človeške sile, predložil predsedniku Rooseveltu, je izzval opozicijo pri voditeljih unij Kongresa in industrijskih organizacij. Ti so ga pobijali pri zaslišanju pred senatnim odborom za delo in vzgojo in trdili, da ne bo rešil problema.

John Green, predsednik unije ladjegradniških delavcev, je dejal, da ni pomanjkanja delavcev v ladjegradniški industriji, zaneseno pa se je iskalo za ustanovitev posebnega odbora, v čigar področje naj bi spadala oblast glede razpolaganja delovne sile. On je priporočil tudi reorganiziranje sedanjih vladnih odborov in agencij, ki so demonstrirali svojo nesposobnost pri reševanju problemov.

Van Bittner, podpredsednik jeklarske unije, je dejal, da bi bila konstripcija delavcev za dela v vojni industriji nesmiselna v tem času, ko je na tisoče jeklarskih delavcev brezposelnih, nadaljnji tisoči pa delajo le nekaj dni v tednu.

Reid Robinson, predsednik unije Mine, Mill & Smelter Workers in podpredsednik CIO, je kritiziral pomanjkanje kooperacije med uradniki odbora za vojno produkcijo in naborno administracijo. Sledanja je poslala mnogo rudarjev, ki so bili upošleni v rudnikih bakra, v armado in jim morala potem dati dopust. Odredba, katero je pred dvema mesecema uveljavila McNuttova komisija, dokazuje, da se problem delovne sile ne more rešiti na ta način. Namen te je omejitev premeščanja delavcev iz ene industrije v drugo.

James Wishart, raziskovalni direktor unije United Automobile, Aircraft & Agricultural Implement Workers, je dejal, da je v avni industriji, ki je bila preurejena za produkcijo tankov, letal in vojaških motornih vozil, sedaj upošlenih okrog 900,000 delavcev in da se bo število v prihodnjih mesecih povečalo na 1,400,000. Skoro vsi delavci, ki so bili odlovljeni zaradi preureditve, so bili ponovno upošleni.

Ameriške ladjedelnice zgradile 81 parnikov

Washington, D. C., 5. nov.—Federalna pomorska komisija je naznanila, da so ameriške ladjedelnice zgradile v oktobru 81 tovornih parnikov, dvanajst manjkov v armado. Tonaža novih parnikov znaša 800,000 ton. Program za prihodnje leto določa gradnjo parnikov s tonažo šest milijonov ton.

Nelson je zavzel stališče, da mora kontrola živit spadati v področje njegovega odbora. On je poslal Rooseveltu poročilo s priporočilom, naj imenuje upravitelja v območju njegovega odbora, ki bo imel slično oblast kot William M. Jeffers, direktor za kavčuk.

Nelsonov argument je, da njegov odbor ima že oblast glede dostavljanja potrebnega materiala industrijam, ki so udeležene v produkciji orožja, streliva in druge bojne opreme, zato bi moral dobiti tudi kontrolo nad živili. Kaj bo storil Roosevelt v tem oziru, ni bilo pojasnjeno. Za kontrolo nad razpečevanjem živit se poteguje tudi poljedelski tajnik Claude Wickard.

Ameriške čete v Siriji in Palestini
London, 4. nov.—Časnikarska agencija Exchange Telegraph poroča iz Carigrada, da so ameriške čete dospeli v Sirijo in Palestino in se pridružile brit-

Domače vesti

Zinka poje v "Aldi"

Chicago, — Čikaška opera odpre svojo sezono jutri (sobota) zvečer z "Aldo," v kateri nastopi hrvaška sopranistka Zinka Milanov v glavni vlogi. Čikaški rojaki se gotovo spominjajo Zinke in njenega krasnega petja, s katerim jih je navdušila v dvorani SNPJ v aprilu 1940, ko je pela na proslavi desetletnice čikaške federacije naše jednote.

Nov grob na farmah

Willard, Wis. — Dne 27. okt. je tukaj umrl slovenski farmar Anton Papež, star 75 let in rojen v Podlipi pri Ajdovcu na Dolenjskem. V Ameriki je bil okrog 50 let in zapuščal več omoženih hčera ter vnukov.

Nov grob v West Virginiji

Pierce, W. Va. — Pred dnevi je tukaj umrla Ana Zalar, roj. Bovka, stara 59 let in doma iz Št. Vida nad Cerknico. Zapuščala moža, sina in dve hčeri. Pokopana je bila v Akronu, O.

Is Kansasa

Ellinwood, Kans. — Dne 17. oktobra je tukaj umrl slovenski duhovnik Anton Podgoršek, star 75 let in doma od Kriškega. V Ameriki je bil 34 let in župnikoval je po Kansasu, Coloradu in v La Sallu, Ill. Zadnja leta je živel čisto sam med tujci.

Vesti iz Minnesote

Duluth, Minn. — Dne 3. nov. je v Hibbingu umrl John Povše, star 66 let in doma od nekod na Notranjskem, ki je vodil gostilno, potem pa groserijo. Bil je star naseljenec v Minnesoti in zapuščal tri sinove in tri hčere. — V tujkahnjt bolnišnici je dobro prestal operacijo mlajši brata Frestel iz New Dulutha.

Še eden grob na farmah

Greenwood, Wis. — Pred nekaj dnevi je tukaj umrl Albin Princ, star 15 let. Njegovo truplo je bilo odpeljan v St. Paul, Minn., kjer je bilo upeljeno. Deček zapuščal starše in brata.

Spor med Nelsonom in Byrnesom

Vprašanje kontrole živit v ospredju

Washington, D. C., 5. nov.—Predsednik Roosevelt je posegel v kontroverzo med Donaldom M. Nelsonom, načelnikom odbora za vojno produkcijo, in J. F. Byrnesom, direktorjem urada za ekonomsko stabilizacijo. Kontroverza se nanaša na vprašanje, ali naj prvi ali drugi dobi kontrolo nad razpečevanjem živit.

Nelson je zavzel stališče, da mora kontrola živit spadati v področje njegovega odbora. On je poslal Rooseveltu poročilo s priporočilom, naj imenuje upravitelja v območju njegovega odbora, ki bo imel slično oblast kot William M. Jeffers, direktor za kavčuk.

Nelsonov argument je, da njegov odbor ima že oblast glede dostavljanja potrebnega materiala industrijam, ki so udeležene v produkciji orožja, streliva in druge bojne opreme, zato bi moral dobiti tudi kontrolo nad živili. Kaj bo storil Roosevelt v tem oziru, ni bilo pojasnjeno. Za kontrolo nad razpečevanjem živit se poteguje tudi poljedelski tajnik Claude Wickard.

Ameriške čete v Siriji in Palestini

London, 4. nov.—Časnikarska agencija Exchange Telegraph poroča iz Carigrada, da so ameriške čete dospeli v Sirijo in Palestino in se pridružile brit-

Laval izročil parnike osišču

Francoški socialist pozdravlja odpor proti nacijem

London, 5. nov.—Pierre Laval, načelnik vlade v Vichyju, je izročil 35 parnikov zavezniških držav, ki so običali v francoskih lukah po izbruhu vojne, Nemčiji in Italiji. To vest je naznanil predstavnik britskega ministristva za ekonomsko vojno.

Trije parniki so že dospeli v Genovo, italijansko luko. Parniki so danski, norveški, holandski in angleški. Trinajst parnikov bo dobila Nemčija, ostale pa Italija. Ti bodo vrženi v promet na Sredozemskem morju in bodo prevažali čete, orožje in bojne potrebščine osiščni armadi v Egiptu.

Chicago, 5. nov.—Andre Philip, francoski socialist, ki je pobegnil iz Francije v Anglijo in se tam pridružil odboru borbenih Francozov, ki mu načeluje general Charles de Gaulle, in je nedavno dospel v Ameriko, je včeraj prišel v Chicago, kjer se nahajajo njegovi otroci. V razgovoru z reporterji je dejal, da bombe eksplozije, ki so se pripetile v desetih francoskih mestih, so dokaz naraščajočega odpora proti Lavalu in drugim zagovornikom kooperacije med Francijo in osiščem. On je pozdravil organiziran odpor proti nacijem in napovedal, da se bo povečal.

Philip je načelnik De Gaullove misije, ki je prišla v Ameriko, da se posvetuje z Rooseveltom in drugimi ameriški voditelji. On je dejal, da bo ostal v Ameriki še nekaj tednov, nakar se bo vrnil v Anglijo.

Chicago, 5. nov.—James B. McCahey, predsednik šolskega odbora, je naznanil zvišanje plač učiteljicam v ljudskih šolah. Zvišanje stopi v veljavo 1. januarja in bo znašalo \$1,500,000 na leto. McCahey je objavil sadovno naznanilo po konferenci z Iro S. Turley, predsednico učiteljske unije.

Čikaške učiteljice dobile zvišanje plače

Chicago, 5. nov.—James B. McCahey, predsednik šolskega odbora, je naznanil zvišanje plač učiteljicam v ljudskih šolah. Zvišanje stopi v veljavo 1. januarja in bo znašalo \$1,500,000 na leto. McCahey je objavil sadovno naznanilo po konferenci z Iro S. Turley, predsednico učiteljske unije.

Kanada bo začela deliti meso v odmerkih

Ottawa, Kanada, 5. nov.—J. G. Taggart, direktor uprave za živila, je dejal, da bo morala Kanada deliti meso v odmerkih v bližnji bodočnosti. To bo morala storiti, ker se je obvezala, da bo zalagala z mesom Anglijo. Taggart je dejal, da se je poraba živit v Kanadi povečala za pet odstotkov v zadnjih šestih mesecih.

Vladni odbor omejil produkcijo britev

Washington, D. C., 5. nov.—Odbor za vojno produkcijo je naznanil omejitev produkcije britev vseh vrst za civiliste. Varnostne briteve bodo firme izdelovale le za vojake v armadi. Odbor upa, da bo s tem prihranil okrog 800 ton jekla. Produkcija britev bo znižana za dvajset odstotkov v prihodnjem letu.

Zidje zbirajo denar za Ruse

Chicago, 5. nov.—Na sestanku predstavnikov židovskih grup, ki se je vršil sinoči v Orchestra Halli, je bila zbrana vsota \$17,000 za pomoč Rusom. Na sestanku sta govorila Sholem Aach, židovski pisatelj, in rabinec Maurice L. Perzweig, ki je nedavno prišel v Ameriko iz Londonsa.

skim vojaškim posadkam. Prebivalci obeh dežel so pozdravili prihod ameriških vojakov.

NEMŠKA ŠPIONAŽA V AMERIŠKIH REPUBLIKAH

Glavni stan špionskega krožka v Valparaisu

BIVŠI ARGENTINSKI PREDSEDNIK NAPADEN

Montevideo, Urugvaj, 5. nov.—Posvetovalni odbor za obrambo držav zapadne hemisfere je objavil poročilo ameriške vlade, ki dokazuje, da ima nemški špionski krožek, čigar glavni stan je v Valparaisu, Čile, svoje agente v sedmih drugih latinskih republikah. Poročilo citira 71 sluščajev dokazane špionaže Hitlerjevih agentov.

Ameriška vlada je sestavila poročilo na podlagi ugotovitev svojih detektivov in sporočil, katere je prestregla federalna komunikacijska komisija. Nemški špioni so pošiljali informacije direktno v Hamburg s tajnih radiopostaj v Čileju.

Špioni so poročali poveljnikom nemških podmornic o kretanju ameriških in zavezniških parnikov na Atlantiku in Karibskem morju, da so jih lahko napadli in potapljali. Vlada v Berlinu je dobivala od špionov tudi informacije o gradnji utrdb na obali južnoameriških držav in pošiljanju orožja in drugega blaga iz Zdrušnih držav.

Buenos Aires, Argentina, 5. nov.—Grupa nacijem nakonjenih nacionalistov je napadala s grlim sadjem in klopčati avtomobil, v katerem se je nahajal bivši predsednik Augustin P. Justo, pred hotelom Plaza. Nacionalisti so napadli tudi Justove pristaje. V akcijo je bila pozvana policija, da naredi mir. Več oseb je policija aretirala.

Justo je znan kot sovražnik osišča in prijatelj zaveznikov. On bo kandidiral za predsednika v prihodnjem letu. Nedavno se je prijavil za službo v brazilski armadi, ki ga je imenovala za častnega generala.

Demokratije obdrževajo večino v kongresu

Republikanci dobili devet sedežev v senatu

Washington, D. C., 5. nov.—Zmaga republikanske stranke pri torkovih volitvah je znižala demokratsko večino v obeh kongresnih zbornicah. V nižji bodo demokrate obdržali 218 sedežev, v višji pa 57. V sedanjem kongresu imajo 265 sedežev v nižji zbornici in 85 v senatu.

Kljub neznamni večini, ki jo bodo imeli demokrate v obeh zbornicah, je očitno, da je stranka doživela največji poraz pri volitvah v zadnjih desetih letih Rooseveltove administracije.

Republikanci so izpodrinili demokratske governerje v petih državah in obdržali vse prejšnje governerske pozicije. Večina, ki jo imajo demokrate v kongresu, ne pomeni dosti. Mnogi demokratski senatorji in kongresniki iz južnih držav so reaktivirali in ti bodo še nadalje nagajali Rooseveltovi administraciji. Ti in republikanci bodo tvorili močno koalicio v prihodnjem kongresu in ga kontrolirali.

Nemci ustrelili 50 Slovencev

London, 5. nov.—Poročilo iz Berna, Švica, pravi, da so Nemci ustrelili 50 slovenskih tacev na Gorenjskem in se tako maščevali za umor nekega uradnika.

Glasovi iz naselbin

Vesti iz Bridgeporta

Bridgeport, O.—Proslava 38-letnice društva 13 SNPJ, ki se je vršila 24. oktobra, je sijajno uspela. Ne verjamem, da bo v teh krajih kaj kmalu tako velika priredba kot je bila ta. Poset je bil tako velik, da kaj takega nismo pričakovali. Nekatere naselbine res niso bile reprezentirane, so bile pa druge skoraj stoodstotno. Takega poseta še ni bilo v naši dvorani, odkar smo imeli razvijte društvene zastave pred dvajsetimi leti.

Kar je bilo nekaj vrednega, je bilo tudi to, da je bil lep red in nobene nepravilne, delavci in delavke pa na svojih mestih. Naše društvo je napravilo rekord v moralnem in finančnem oziru s to proslavo. Priznanje gre posebnikom, delavcem in tudi godbi Jacka Martiničiča. Ljudje so vpraševali, kje imam tiste Ribničane, da bi razirili dvorano, ki je bila polovico premajhna. V imenu društva se zahvalim vsem posebnikom, delavcem in delavkam, kakor tudi dekletom, ki so napravile rekord pri prodaji vstupnic.

V torek, 27. oktobra, je umrl brat John Sterk v bolnišnici Ohio Valley v Wheelingu, kjer je bil operiran 21. oktobra na obistih. Star je bil 70 let, pionir in star član društva 13. Ženo je zadela kap pred par leti. Zapuščala hčer in sina iz ženinega prvega zakona. Društvo je storilo svojo dolžnost pri pogrebu, ki se je vršil 30. oktobra. Doma je bil od Rake pri Krikem. Tukaj je živel 35 let, prej pa v Braddocku, Pa.

V nedeljo, 15. novembra, ob dveh popoldne se v društveni dvorani na Boydsvillu vrši seja okrožne federacije SNPJ in poštojanke JPO-SS za izvolitev delegata ali delegatov za Slovenski narodni kongres, ki bo 5. in 6. decembra v Clevelandu. Kot predsednik poštojanke 29 JPO-SS pozivam vsa društva, naj pošljejo zastopnike na to važno sejo. Čitali ste apel glavnega predsednika SNPJ in JPO-SS Vincenta Cankarja za izvolitev delegatov in ravnajte se po tem apelu. Ako tega ne zmore eno društvo, naj več društev ali organizacij pošlje skupnega delegata. Glejmo, da bodo tudi naši kraji zastopani z dobrimi delegati, tako da ne bodo zunanji rojaki mislili, da se tukaj ne zanimamo za naše trpeče brate v stari domovini.

Od našega društva je odšlo do 1. novembra 15 članov k vojakom. Zadnji je bil pozvan Tony Delach. To se še precej pozna v tako majhni naselbini kot je naša. Posebno pa se je poznalo na naši priredbi 24. oktobra. Bilo je veliko deklet, ne pa fantov. Ampak upajmo, da se bo v tem boju za demokracijo obrnila sreda na bolje. Tudi te vojne bo enkrat konec in upajmo, da bo storjen ne samo začasen, marveč trajen mir in da se bodo naši fantje in člani zopet vrnili med svoje drage.

Na prihodnji seji, ki bo letna, bo naše društvo nekaj ukrenilo glede fonda za člano-vojake našega društva, da se jih bomo na ta ali drug način spominjali. To je naša dolžnost, kajti oni prelivajo kri za nas vse.

Zadnjič sem poročal o uspehu koncerta Zlatka Balokoviča v prid ruskega vojnega relifa. Omenil sem, da prebitek znaša nad tisoč dolarjev, ampak računski takrat še niso bili zaključeni. Zdaj so zaključeni in prebitek znaša nad \$1500, kar je lepa vsota za naše "spuščane" kraje.

Joseph Snoy, 13.

Milwaukee novice

Milwaukee.—Ker že dolgo nisem nič poročal, se je nabralo precej novic tukaj. Imeli smo vsake sorte veselice in priredbe za razne reliefe in državne bonde. Seveda tudi za svoje blaginje, kajti denar se povsod potrebuje, kamor se obrneš.

Kot zastopnik ne bom poročal po imenih, kdo so mi plačali naročnino za napredne liste kot so Prosveta, Prileterec in Cankarjev glasnik. Se pa prav lepo zahvalim vsem naročnikom, ki mi gredo na roko in poravnajo naročnino z dobro voljo.

Dne 19. oktobra je bil v naši hiši res žalosten dan. K vojakom je bil poklican, kakor že mnogo drugih, edini sin Antona in Annie Smrekar. Seveda sta jokali mama in sestra. In kamor pride nesreča ali žalost, se rada nekaj časa drži. Tako je bilo tudi pri nji. Kmalu potem je malka po telefonu dobila obvestilo, da je mrtvoud zadel njeno sestro Rosie Pucek; čez nekaj časa pa je prišlo obvestilo, da je mrtiva. Jokali smo vsi. Nato mi pišmonoša prinese karto od moje nečake, ki mi je sporočil, naj mu ne pišem več, ker gre nad Japonce in da mi bo že sporočil svoj novi naslov.

Pokojna Rosie Pucek je bila dobra in skrbna mati. Ko ji je moč umrl, ji je zapustil tri male hčerke, katere je vzgojila v polnoletne. Pridno in razumno je vodila gostilniško obrt. Zapustila je hčere Sophie, Rosie in Mary, omožena Feiniant, sestro Ano Smrekar, strica Johna Lucka v Sheboyganu, kakor tudi več drugih sorodnikov.

Kmalu potem pride vest, da je umrl moj prijatelj John Rezel. Skoraj nisem mogel verjeti. Imel je svojo krojačnico v West Allisu na National ave. Imel je sina pri vojakih, ki mu je pisal, da se poda naprej iz Georgije; ker pa ne more dobiti dopusta, je izrazil željo, da bi svojega očeta rad še enkrat videl. In tako se je John podal v Georgijo, da vidi svojega sina. Res ga je videl, ampak tam je tudi umrl. Sin je potem pripeljal njegovo truplo na dom in bil je pokopan civilno na Holy Hope pokopališču.

Vem, da pokojni John Rezel ni bil pri dobrem zdravju in je tudi moral slutiti, da se mu bliža zadnja ura. Ko sem bil pred pol-druhim mesecem pri njemu in ga nagovarjal, da mi da oglas za Družinski kolektor kot običajno vsako leto, mi je letos odklonil, češ, da ne bo doživel, da bi čital kolektor. Jaz sem se mu smejal in mu nisem verjel. Zapustil je dom, sina Edwarda pri vojakih in hčer Jennie doma na West Allisu. Rojen je bil v fari Mirna peč pri Novem mestu na Do-

Kitajski dijaki opazujejo operacije v bolnišnici v bližini fronte.

lenjakem, ne v Savinjski dolini, kakor je bilo poročano. Ko pišem te vrstice, so sedaj pri nas najhujši volilni boji. Vsak kandidat se hvali in obljublja, kako bo dober za delavce. Sedaj ti tudi večkrat piše in pravi, ko pa ima delo na odgovornem mestu, te pa več ne pozna.

Louis Barbovich, zastopnik.

S pota

To pišem 2. novembra. Zamisljen sem daleč tja v Ljubljano, kjer sem pred 34 leti prižgal sveče na grobu Lundra in Adamiča. To omenjam, ker me je dober rojak J. Bartol že tretjič opozoril na pomote. On je svoječasno živel v Calumetu, Mich., sedaj pa živi v Californiji.

Kar se pomot tiče, kdo jih ne dela, posebno če kaj več piše. Prvič me je opozoril, ko sem nekaj pisal v oem in domneval, da je doma z Notranjskega, kot jaz. Ali me je pisemno opozoril, da je z Dolenjskega, blizu notranjske meje. Drugič me je opozoril, da sem preveč mlaj zapisal, ko sem omenjal in "meril" tisti viseči most Golden Gate med San Franciscom in Oaklandom v Californiji. Rekel je, da je precej krajši kot sem zapisal.

Jaz sem se takrat vozil, ne po mostu, marveč z ladjo po ovinkih ali okrog rta proti kraju, kjer je imel svoj dom pisatelj Jack London, ki je mnogo pisal pri luninem svitu. Tam se namreč pri luninem svitu vidi kot podnevi, odsev pa kaže dve luni. Most gre po ravni črti, jaz sem pa opisaval ovinkasto cesto, koder sem se takrat vozil. Naravno je, da po tej poti nanese mnogo mlaj več.

Nedavno pa me je ta rojak opozoril glede mojega dopisa, ki sem ga pisal septembra o 34-letnici, ko sem bil na pogrebu Lundra in Adamiča v Ljubljani in zapisal, da je ob odprtju grobu govoril dr. Tavčar. Mr. Bartol me je opozoril, da je govoril Hribar, ne Tavčar.

Torej kje so letos 2. novembra moje misli, moji spomini... Tam, kjer sem pred 34 leti tretjič zapuščal ljubo Slovenijo skupaj s pokojnim Buhom. Letos je 20 let, odkar je on umrl v bolnišnici St. Marys v Duluthu, Minn., kjer to pišem. Drugega novembra 1908 sva si podala roke in odpotovala iz stare domovine vsak svojo pot. On je šel proti Rimu, jaz pa proti Švici.

Kako s težkim srcem sem ono jutro zapuščal Planino na Notranjskem. Pred odhodom sem se podal na grob mojih staršev in klečal, ko so vsaj za mene

tužno zvonili zvonovi ob sedmih zjutraj. (Danes ne zvone več.) Peš sem jo mahal proti postaji. Pred menoj so peli in vriskali fantje, ki so imeli s seboj male sekire. Vprašal sem jih, kam gredo. "V firštovo gremo snajžiti gozd," so mi odgovorili. Rekel sem jim, da ne gredo v grofov (Windischgratov) gozd, marveč v svojega. Povedal sem jim, da so ga vzeli našim nedavnim prednikom, kar je dokazano. Povedal sem jim tudi ime poštenega takratnega zemljemera in odvjetnika. Pisal se je Rems. Kmetom je rekel, da je zemlja njihova, ali z Dunaja je pršlo povelje, naj se zemlja da grofu, ne kmetom. Spominjam se, ko mi je to prispovedoval moj oče, ko sem bil še deček.

Fante sem povabil v gostilno blizu postaje v Planini. "Potretal" sem jih in jim kupil cigar, sam pa sem natioh odpotoval, kajti imel sem razne ovaduhe, ki so pazili na moje besede. (Zal, da je takih dvoobraznikov mnogo tudi tukaj, kot v Sloveniji.) Le ožji domači so vedeli, da grem nazaj v Ameriko. Ko sem zvečer 2. novembra zapustil Ljubljano, sem dal v Slovenski narod oglas, v katerem sem se oprustil onim, katerim sem obljubil, da jih obiščem pred odhodom. Tako sem zapustil zadnjikrat tebe, danes pomandrano Slovenijo.

S pokojnim Buhom sva se zopet srečala v Chicagu. On je prišel iz Rima, jaz pa kot opisano. Letos je dvajset let, odkar je zatimil svoje oči v bolnišnici, kjer se danes tudi jaz nahajam radi rahlega zdravja. Pogosto zahajam na njegov grob, ki je v bližini na pokopališču Kalvarija. Tam sem se nekoč sestal tudi s tremi Indijankami in s sorodnico tudi že umrlega indijanskega misijonarja Lampeta, ki je prišel v Ameriko z Buhom. Indijanke so molile v svojem čipevskem narečju tako glasno, da se je razlegalo po okolici. Eno od njih je v prvih letih svojega misijonarstva krstil Buh. Ko sem nedavno obiskal ono indijansko naselbino, sem vprašal po tistih Indijankah, toda so mi povedali, da so že umrle. Prav tako je umrla v Red Laku, Minn., tudi tista Lampetova sorodnica, njegova sestra. Tako gremo drug za drugim.

Iz domovine sem prejel tudi mnoga pisma od raznih pisateljev in drugih. Več pišem imam od ljubljanskega škofa Rožmana. Skrbno hranim tudi pozdrave od svečenika in pisatelja Finžgarja, ki se zdaj za blagor naroda bori v balkanških hribih. Imam tudi eno od njegovih knjig z lastnoročnim podpisom, ki mi jo je svoječasno poslal v Sloveniji rojeni kanonik Oman. Skrbno hranim tudi zadnje pismo, ki sem ga prejel od soproge dr. Tavčarja par mesecev pred njeno smrtjo.

Marija Pogorelec.

Poročilo o pomožni akciji Bellaira, O.—Kot blaginika poštojanke 29 JPO-SS s sedežem v Bridgeportu me veže dolžnost, da javnosti poročam o naših aktivnostih za vojne žrtve v Jugoslaviji. Kar se tiče prispevkov v ta namen, sem zadnjič omenjal le naselbino Bridgeport, to je, koliko so nabrali. Zdjaj pa moram omeniti, da je bila naselbina Blaine prva, ki se je odzvala s prostovoljnimi prispevki za rezeve v stari domovini. Rozi Mihelič mi je prvič izročila \$10, drugič pa \$9.10. To je bila prva vsota, ki je bila iz teh krajev poslana gl. predsedniku

SNPJ Vincentu Cankarju, potem pa vsota \$74.40, katero so nabrali v Bridgeportu.

Potem se je oglasil pri meni Joseph Skoff iz Bartonu, ki mi je izročil \$22, kar je velik uspeh za to malo naselbino. In dokler bo tam družina Skoff, Barton ne bo zaostajal v nobenem oziru za drugimi naselbinami.

Do zdaj so prispevala v sklad za pomoč slovenskim revežem sledeča društva, ki so pod okriljem naše poštojanke JPO-SS: Društvo 155 ABZ, Blaine, \$8; društvo 407 SNPJ, Windisch Heights, W. Va., \$5, št. 333 SNPJ, Blaine, \$5, št. 562 SNPJ, Barton, \$5, št. 123 KSKJ, Bridgeport, \$5; okrožna federacija SNPJ, \$11; Vsega skupaj se je dosedaj nabralo v tem okrožju \$135.50.

Tukaj je jasen dokaz, ako smo združeni, lahko z malo požrtvornostjo dosežemo lep uspeh. Gornje naselbine in društva nam vzgled in dokaz, da lahko tudi druge naselbine store svoje dolžnost. Zavzemite se torej pobiranje prostovoljnih prispevkov v svoji naselbini in vsake naj prispeva po svoji moči in po svoje žrtve v stari domovini. Tem pomagamo tešiti gorje, brisati grenke solze, katerih kaj nismo okusili še niti tisočkrat toliko kot žrve v Jugoslaviji. Rojaki in prijatelji! Dolžna nas veže, da vsakdo izmed nas prispeva po svoji moči za žrve v stari domovini, kjer nam tekla zibel. Kaj se godi z nami kraji in z našimi brati, vse je znano iz poročil, ki jih čitamo v listih. V imenu teh žrtev apeliram na vse naselbine v tem okrožju, da se zavzamejo za samaritansko akcijo. Nabrajamo vsoto lahko izročite ali pošljite po poštni nakaznici na poštojanke (RFD 1, Box 52, Bellair, O.), na Vincenta Cankarja, glavnega predsednika SNPJ, ali na blaginika JPO-SS Leo Jjevca.

Da se v okraju Belmontu nimamo za pomoč vojnim žrtvam, bodisi v Jugoslaviji ali Rusiji, naj omenim, da smo in li že dvakrat tako zvan "day" za ruski vojni relif, kaj tudi koncert 18. oktobra, na terem je nastopil svetovno slni violinist Zlatko Balokovič, kot govornica pa Nila Magie Skupna kolekta, nabrana Wheelingu, Martina Ferrjru Bellairu, znaša s preostanki omenjenega koncerta nad \$50. To je še lepa vsota in jasen kaz, če smo združeni, da lahko dosežemo lepe uspehe. Torej rojaki v tej okolici, enkrat apeliram na vas, da žrtvujete in pričnete z nabiranjem prostovoljnih prispevkov za vojne žrtve v Jugoslaviji. Bom gledal, da storim svojo dolžnost v svoji naselbini, vi pa v reite isto v svojih naselbin. Priprčani bodite, da nam bo Hitlerjeve in Mussolinijeve ve hvalne za vsak dar, kate ga bodo prejeli kakor hitro do mogoči stiki s stari kraji. Če se mi v Ameriki ne zavzamemo za te reveže, se tudi drugi ne bodo, posebno pa ne Hitler, Mussolini, ki kradata in ropajo naših krajev, da je groza. Jlikor nam je znano, so jim brali skoro ves življen in ga bodo tudi toliko časa, dokler ne prkonec njih transtrov in ropanju in slednje naj bo želja slehernga Jugoslavana, da se to uresniči čim prej. Louis Pavlinič.

Pred dvajsetimi leti (iz Prosvete, 6. novembra 1908) Domače vesti. V Meadowland su, Pa., je vlak povozil 35-letnoga Jos. Zagajata od Zirev. Delavske vesti. Rudarji vidijo edino rešitev v unioniziranju vseh premogovnikov. Inosmatvo. V Albaniji je bruhrna revolucija in vlada pobegnila iz Tirane. Sovjetska Rusija. Po vsej Rusiji se vrše velike manifestacije ob petletnici boljševiške revolucije, ki je dala oblast sovjetski

PROSVETA
THE ENLIGHTENMENT
GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
Organ of and published by Slovene National Benefit Society

Naročnina za Združene države (izven Chicaga) in Kanado \$8.00 na leto, \$3.00 za pol leta, \$1.50 za četrti leta; za Chicago in Cicero \$7.50 za celo leto, \$3.75 za pol leta; za inosmatvo \$8.00.

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$8.00 per year, Chicago and Cicero \$7.50 per year, foreign countries \$8.00 per year.

Cene oglasov po dogovoru.—Rokopisi dopisov in nameranih člankov se ne vračajo. Rokopisi literarne vsebine (šrtice, povesti, drama, pesmi itd.) se vrnejo pošljitelju le v slučaju, če je priložil poštnino.

Advertising rates on agreement.—Manuscripts of communications and unsolicited articles will not be returned. Other manuscripts such as stories, plays, poems, etc., will be returned to sender only when accompanied by self-addressed and stamped envelope.

Naslov na vse, kar ima stik s listom:
PROSVETA
2857-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois.

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

Datum v oklepaju na primer (November 30, 1942), poleg valnega imena na naslovu pomeni, da vam je s tem datumom potekla naročnina. Pobo vitje je pravčasno, da se vam list ne ustavi.

Naš kongres in naše težave

V našem časopisju je že precej hrupa glede Slovenskega narodnega kongresa. To je dobro. Če ne bodo sklicatelji kongresa dosegli nič drugega, bodo dosegli vsaj to, da imamo pred seboj neko skupno zadevo, o kateri lahko javno in živo debatiramo.

Do kongresa je še baš mesec dni—dovolj časa, da se lahko razkričimo do viška. Kakor vselej med nami, tako je treba pričakovati tudi zdaj, da bo v tem navalu predkongresne debate—veliko plev in malo zrnja z obeh strani, to je s katoliške in svobododominske, ampak mi pričakujemo, da bo z obeh strani vsaj toliko plodnega zrnja, vsaj toliko zdravih in pravih idej, da bomo zgradili nekaj konkretnega. Že danes se lahko reče, da bo Slovenski narodni kongres naša permanentna institucija v Ameriki, to je, da se bo ponavljal od časa do časa in dajal smernice svojemu izvršnemu organu, Slovenskemu narodnemu svetu.

Premalo je časa za priprave, pravite? Kakor vzamete. Če mislite, da se je treba pripravljati kot za konvencijo kakšne naše jednote ali zveze, tedaj tudi leto dni ni dovolj. Saj veste, koliko čvekamo pred konvencijami in prodajamo čenče. Če se pa omejimo le na ono, kar spada na naš kongres in nič drugega, bomo hitro opravili.

Kajpada, čenčanje je že v teku. Če bi človek upošteval vse to, kar se danes piše, argumentira, priporoča in celo zahteva, bi mislili, da bo naš kongres—svetovna mirovna konferenca, na kateri bomo končno javno reševali vsa notranja vprašanja Evrope. Ne pijejo pa tega navadni dopisniki, pač pa odgovorni uredniki listov! Kaj si naj potem misli čitajoča masa, ki je že brez tega dovolj zbegana in zmešana?

Ako zapiše na primer naš Barbič, naj mi gledamo, da Ameriko okupira vseh Balkan in tamkaj ustanovi federacijo republik, se mu ni treba čuditi — ko pa v istem času zapiše odgovorni urednik slovenskega dnevnika v Clevelandu, da moramo ameriški Slovenci najprej vprašati Slovence v starem kraju, kaj prav za prav hočejo po vojni, predno tukaj sklicujemo kongres! Starokrajski Slovenci naj nam povedo, kaj hočejo in — mi, vsegamogočni, jim bomo dali vse ono, kar hočejo!

Naša velika težava je, ker imamo ekstremiste na katoliškem in svobododominskem koncu, ekstremiste, ki neprestano čeblijo in mešajo godlo; prvi in drugi sumijo drug drugega, da jim nastavlja past, zato pa ne vidijo nobenega uspeha od skupne politične akcije. Prvi mislijo, da bi moral SNK očuvati Slovence v stari domovini pred komunizmom, ki jih hoče požreti, drugi pa mislijo, da bi SNK moral dati Slovincem republiko in mnogo jih je, ki pri tem mislijo na sovjetsko republiko.

Če pojde po volji teh ekstremistov, potem res ne bo uspeha, pa naj kongres traja mesec dni. Mi pa upamo, da bodo na čelu zborovanja trezne glave, ki ne bodo pustile tritati časa z rečmi, s katerimi mi nimamo nobenega opravka. Naš kongres se mora baviti le s konkretnimi stvarmi, ki so v našem področju in vse drugo je treba prepustiti bodočnosti. Glavno je, da imamo odgovoren odbor, ki bo potem delal v našem imenu in v mejah naših možnosti.

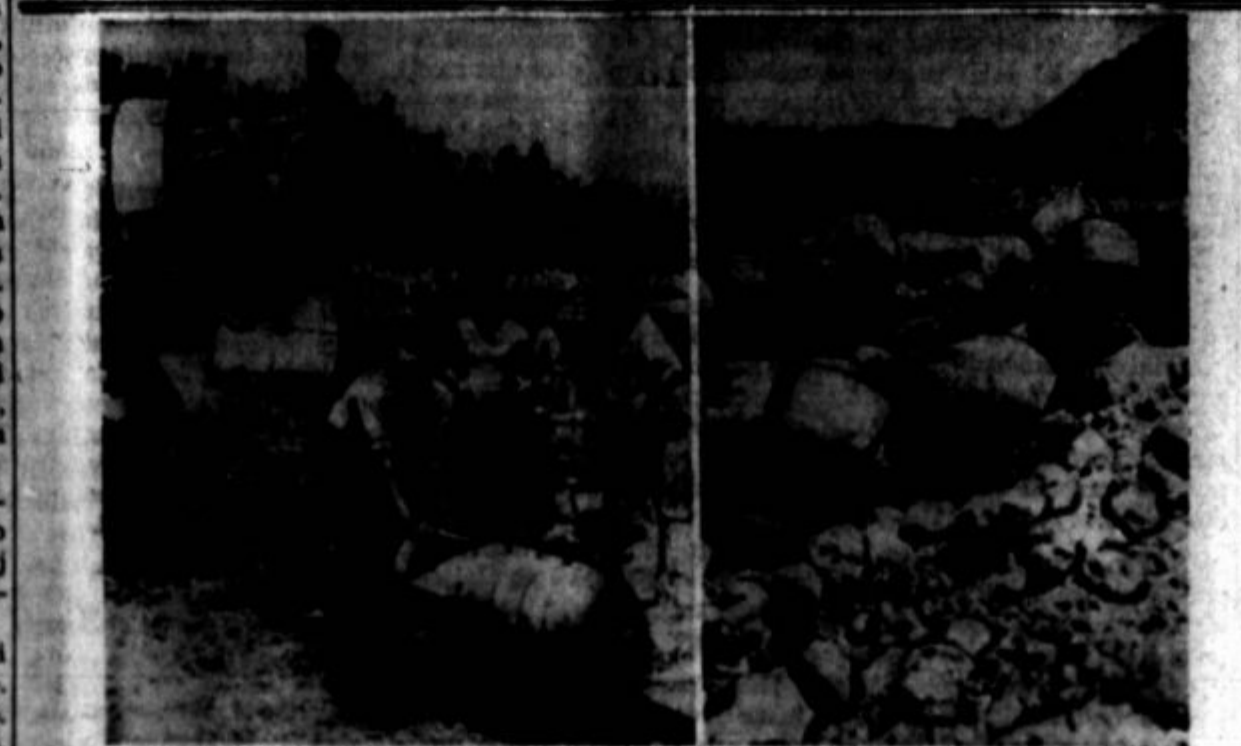
Mi danes ne vemo, kaj vse hočejo Slovenci in ostali Jugoslavani v starem kraju—preklete dobro pa vemo, da hočejo najprej osvoboditve od svojih krivkovic in potem, ko bodo osvobodeni, hočejo prav gotovo združitve vseh svojih razkosanih narodnih delov v eno kompaktno celoto. Nobenega dvoma ne sme biti, da hočejo prav to. Potem bodo hoteli imeti demokratično vladavino. Strašno trpljenje, v katerem danes vise na kljukastem križu nacifašizma, jih je gotovo poučilo, da v takšno trpljenje nikdar več. In kaj more biti alternativa temu? Mar diktatura z novim imenom in novo znakom? Ne! Hoteli bodo demokracijo; ki jim bo jamčila svoboden politični, kulturni in ekonomsko-socialni razvoj. Demokracija je zajamčena do neke meje v Atlantskem čarterju, vendar upamo, da bo ta čarter izboljšan pri gradnji mira.

Vse drugo so podrobnosti, o katerih imamo lahko vsak svoje mnenje in želje, ne bomo pa imeli besede, razen če gremo po vojni tja in postanemo tamkaj državljani. Prosimo one, ki sanjajo, da bo Rusija okupirala in boljševizirala vso oziroma vzhodno Evropo, naj prenehajo sanjati in begati naivneže. Rusija bo po vojni tako izčrpana in zaposlena z rekonstrukcijo svojih razdejanih teritorijev, da ne bo imela časa niti misliti na kakšno ekspanzijo. Mi upamo, da bo imela glavno besedo Amerika, ki ne bo izčrpana in katera bo prav gotovo sodelovala v okupaciji nacifašističnih dežel.

Slovenski narodni kongres mora staviti vse svoje upanje na Ameriko in na nobeno drugo silo, če hoče stati na demokratičnem principu. Mi moramo stati z Ameriko in sodelovati samo z njo. Le na ta način bomo lahko pomagali v mejah naših možnosti do osvoboditve in združitve Slovencev v starem kraju—kam se pa bodo združeni Slovenci potem odločili, ali ostanejo v Jugoslaviji ali pojdejo v kakšno novo tvorbo, to bo deloma odvisno od njih, največ pa od onih, ki bodo imeli glavno besedo pri sklepanju mira in rekonstrukciji nove Evrope.

Koliko vpliva bomo imeli mi pri onih, ki bodo imeli glavno besedo, je pa odvisno od naše slege in naše sedanje akcije. Če bomo delali trezno in pametno kot dozoreli možje, bomo lahko marsikaj dosegli—ako pa se bomo lasali in po paglavsko zmerjali drug drugega kot otroci, tedaj ostanemo pri ničli kot otroci.

Ne nakladajmo torej na kongres vseh mogočih problemov, ki niso naši problemi; ne nadevajmo si nalog, ki niso naše naloge. Kar mislimo in želimo, je eno, kar lahko storimo, je pa drugo. Glavno pa je, da ne iščemo strahov, praznih in votlih strahov tam, kjer jih ni.

Slika kaže dva skupina ameriških pomorščakov na otoku Guadalcanalu.

For VICTORY

BUY UNITED STATES DEFENSE BONDS AND STAMPS

Poročila Jugoslovanskega informacijskega centra in drugih virov

časopisa pod nadzorstvom...

Hrvatski Narod javlja: Na...

Proga Ogulin-Crikvenica je...

Deutsche Zeitung in Kroatien...

Budimpešte: Odkar so bili...

Kljub laškim tankom in topništvu...

Policijska obvestila: Policija ob...

POGLED NA POLOŽAJ V SLOVENIJI

ozemlje in zatirali s čedalje večjo nasilnostjo...

Razen krajev, katerih imena smo že v prejšnjih poročilih...

Znano je, da je italijanski novinar Gayda izjavil, da so Slovenci zaigrali naklonjenost...

Trst je dobil v zadnjem času posebno važnost kot središče nemških dobav...

Zato se je laški pritisk v Trstu in sploh povsod na Primorskem v zadnjih mesecih silno poostri...

Navzlic vsemu neumiljenemu divjaštvu fašističnega tlačitelja...

Neki angleški poročevalec je pretresljivo opisal sedanjo Ljubljano: "Nekoč lepa slovenska prestolnica, Ljubljana, je danes povsem drugačna..."

nosijo napise: Groppo universitario Italiano-Giuentu Italiana...

Manj tujerodcev po ljudskem štetju

Census Bureau je sedaj obelodanil podatke ljudskega štetja o tujerodnem prebivalstvu...

To zmanjšanje velja za tujerodce iz vseh dežel, razen za one iz Avstrije, Madžarske, evropske in azijske Turčije...

Zato se je laški pritisk v Trstu in sploh povsod na Primorskem v zadnjih mesecih silno poostri...

Neki angleški poročevalec je pretresljivo opisal sedanjo Ljubljano: "Nekoč lepa slovenska prestolnica, Ljubljana, je danes povsem drugačna..."

tujerodcev iz južne in vzhodne Evrope je postala večja, od 26,9 do 29,5; 14,9 odstotkov tujerodcev je prihajalo iz izvenevropskih dežel...

Jugoslovanci Leta 1930 je bilo 211,416 ljudi v Združenih državah, ki so izjavili, da so se rodili v Jugoslaviji; leta 1940 je njih število padlo na 161,093...

Spodaj navajamo desetorico držav, kjer je živelo največ jugoslovanskih priseljencev. Te so iste države kot leta 1930, malce pa v drugačnem redu. Leta 1930 je bila Pennsylvania, ki je imela največ Jugoslovancev; leta 1940 je bila na čelu država Ohio...

Table with columns for year (1940, 1930) and number of people for various states: Ohio, Pennsylvania, Illinois, Michigan, California, New York, Wisconsin, Minnesota, Indiana, Washington.

Leta 1940 je bilo 331,720 ljudi v Združenih državah, ki so prijavili enega izmed jugoslovanskih jezikov kot svoj materinščino. Census Bureau označuje kot "materinščino" glavni jezik, ki ga je doletel, ko je bil otrok...

Leta 1940 je bilo 331,720 ljudi v Združenih državah, ki so prijavili enega izmed jugoslovanskih jezikov kot svoj materinščino. Census Bureau označuje kot "materinščino" glavni jezik, ki ga je doletel, ko je bil otrok...

Table with columns for country (Srbski, Hrvatski, Slovenski) and number of people for various years (1940, 1930, 1920, 1910).

Glasovi iz naselbin

Slovenski koledar za 1943 Izšel je Koledar Ave Maria, ki nosi letos naslov Slovenski Koledar.

V dnevi, ko tako preganjajo slovensko knjigo in slovenski narod, nam mora biti vsaka slovenska knjiga, tudi če je samo Koledar, dragocen zaklad, ki naj jo z veseljem prebiramo.

Letošnji "Slovenski Koledar" je že jako prikupljive oblike, vsebina je pa tako pestra, da koledarja bravec ne bo preje izpuštil iz roke, predno ga ne prebere. Vsebina je vsa posvečena slovenskemu življenju. Knjiga naj bi bila nekakšna kronika slovenskih bojev in slovenskega življenja v letih najstrašnejše krize v zgodovini našega naroda. Temu so posvečene pesmi, po-

vestice, novice in dopisi iz naselbin.

Knjigo zlasti dičijo premmnoge alike o domovini in njenem nehanju v pretečenih letih in današnjih dneh preganjanja.

Cena koledarju je letos malo povišana, ker so stroški za tisk ogromni, draginja je tudi pri papirju uščipnila. Cena je 75 centov, ki jih bo pa vsak rojak rade volje odrajtal, ko bo knjigo videl. Koledar obsega skoraj 300 strani.

(Gornji dopis je priobčen v zameno za dopis o Ameriškem družinskem koledarju, ki bo priobčen v decembrski številki Ave Marije. Uredn.)

Nova pravila za tukajšnje italijanske državljane

Department of Justice, Washington, D. C.

Jugoslovanski departament je razjasnil sklep, po katerem so bili italijanski inozemci izvzeti iz klasifikacije sovražnih inozemcev, kakor je naznanil generalni pravdnik Biddle v svojem govoru ob Kolumbovi proslavi v New Yorku v ponedeljek, 12. oktobra.

Ta odločba ima za posledico, da bodo vsi nenaturalizirani italijanski državljani, živeli v Združenih državah, oproščeni od potrebe, da se ravnajo popravično o potovanju in drugih omejitvah, naloženih na sovražne inozemce, ko je ta dežela stopila v vojno.

Ta odločba pa stopi v veljavo šele po polnoči nedelje, dne 18. decembra. Do tedaj morajo ubogati iste odredbe o sovražnih inozemcih kot poprej in morajo biti zaprti oziroma poudrženi internaciji za vsako prekršitev.

Izjema se ne razeza na one Italijane, katerih internacija je bila ukazana. Njih značaj ostane nespremenjen toliko časa, dokler po mnenju generalnega pravdnika predstavljajo nevarnost za notranjo varnost dežele.

Edward J. Ennis, ravnatelj oddelka za kontrolo sovražnih inozemcev, je navedel štiri vrste regulacij, od katerih so italijanski inozemci oproščeni vsled določbe generalnega pravdnika:

- 1. Omejitve potovanja.—Italijanski inozemci morajo potovati kamor koli hočejo, ne da bi jim bilo treba dobiti dovoljenje od federalnega pravdnika.
2. Omejitve o spremembi bivališča ali upisnosti.—Italijanski inozemci niso več primorani dobiti dovoljenje za take spremembe.
3. Certificati identifikacije.—Italijanski inozemci nimajo več dolžnosti nositi s seboj teh certifikatov.
4. Omejitve o posesti fotografiranih aparatov, kratkovalnih radioaparatorov in drugih prepovedanih predmetov.—Italijanski inozemci smejo sedaj imeti vse te predmete v svoji posesti.

Dodatno vojni departament aranžira, da se dvigne prepoved nočnega izhoda (curfew) in potovalne omejitve za italijanske inozemce v vojaških okrajih zapadne obali.

SLOVENSKA NARODNA PODPORNJA JEDNOTA Izbija svoje publikacije in še posebno list Prosveta za koristi, kar potrebuje agitacije svojih družin in članstva in za propagando svojih idej.

Slovenska Narodna Podporna Jednota 2857-59 So. Lawndale Ave. Chicago, Illinois

- GLAVNI ODBOR: VINCENT CAINKAR, gl. predsednik; F. A. VIDER, gl. tajnik; MIRKO G. KUHEL, tajnik; LAWRENCE GRADINSKI, tajnik; MICHAEL VRIHOVNIK, direkt. mlad. oddel.; PHILIP GODINA, upravitelj glasila; JOHN MOLEK, urednik glasila.
Podpredsedniki: MICHAEL R. KUMER, prvi; CAMILUS ZARNICK, drugi.
Distriktni podpredsedniki: JOS. CULKAR, prvi; JAMES MAGLICH, drugi; RAYMOND TRAVNIK, tretje; JOHN SPILLER, četrto; URSULA AMBROZICH, peto; EDWARD TOMSIC, šesto.
Gospodarski odbor: MATH PETROVICH, predsednik; VINCENT CAINKAR; F. A. VIDER; MIRKO G. KUHEL; JACOB STUPAN; DONALD J. LOTRICH; RUDOLPH LISCH.
Poradni odbor: ANTON SHULAR, predsednik; FRANK WRATARICH; FRANK BARBIC; ANDREW VIDRICH; JOSEPHINE MOCNICK.
Mednarodni odbor: FRANK KATZ, predsednik; MILAN MEDVESEK; ANDREW GRUM; JOHN OLIP; FRED MALGAI.

Domača fronta

Office of War Information, Washington, D. C.

V svetovnem boju Združenih narodov proti ošiču se naši bojovniki nahajajo na raznih frontah in dolgot plovnih prog, koder plovejo ladje od tukaj pod zaščito bojnih ladij, takozvani convoys, je mnogo tisoč milj daljša kot pot okoli zemlje.

Ne manj težaven je problem prevažanja tukaj doma. Izmed vseh problemov na obzorju naše dežele, itak prepolnem problemov, povzroča prometni primanjkljaj največ preklavic. Gre za vprašanje ne le naglega prevažanja vojnega blaga preko dežele, marveč tudi vsakdanjega potovanja delavcev, gospodinj, šolskih otrok.

Celo ob najbolj ugodnih okoliščinah za časa miru so bili prometni problemi te dežele orjaški. Za časa vojne pa so postali fantastični. Postal so tako veliki, da niti ne moremo misliti, da bi zadostovali za vse.

To je ogromno težavna stvar, težavnejša kot bi jo navadno človek predstavlja. Amerika je dežela, ki je strašno odvisna od prometa, da ostane živa. Drugače kot narodi v Evropi — zavezniki ali sovražniki — mi smo navajeni potovati velike daljave, ko premikamo sebe in svoje blago od kraja do kraja.

Kar se je do sedaj storilo za prihranitev obodov, ne bo nam dalo zadosti koleznega gumija, da se reši ta kritični položaj. Od 22. novembra naprej bomo morali shajati je z enim rezervnim obodom za vsak potniški avtomobil v deželi. Railway Express Agency bo nabirala vse nerabljene obode brez nikakega troška za lastnike, obodi se bodo odpošiljali v vladna skladišča in ob primernih cenah bo lastnik dobil čez ali vojne bonde oziroma znamenek v plačilo, kakor pač on želi.

Advertisement for U.S. CITIZENS SERVICE CORPS featuring an image of a soldier and text: "U.S. CITIZENS SERVICE CORPS".

bremena, ki bi se na nje naložilo. Novih privatnih avtomobilov ne bo več in prav malo novih javnih prometnih vozov, dokler se vojna ne konča.

Umna konzervacija s tem, da se držijo v dobrem stanju vsa nala prometna sredstva in rabijo le za nujno potrebne svrhe, to je edini odgovor. Treba je resne in prepričevalne kampanje v namen, da se bodo kolese ameriškega prometa nadalje vrtele pač tako dolgo, kakor je mogoče.

Seveda, pomanjkanje gumijevih obodov je najvažnejša poudarna točka v krizi našega prometa. Več kot štirje izmed vsakih pet Američancev se povprečno vozi na delo v svojih privatnih avtomobilih in za mnoge ni drugih prometnih sredstev na razpolago.

Seveda, pomanjkanje gumijevih obodov je najvažnejša poudarna točka v krizi našega prometa. Več kot štirje izmed vsakih pet Američancev se povprečno vozi na delo v svojih privatnih avtomobilih in za mnoge ni drugih prometnih sredstev na razpolago.

DOLGA ROKA

S. M. GARDENHIRE

(Se nadaljuje.)

Splah pa je nekaj čudnega pri teh zločinah — čeprav so tako vnebovpijoči, povzročajo pravzaprav le malo hrupa, ker nimajo onih senzacionalnih okoliščin. Le sliši se o njih, ne vidi pa se pravzaprav ničesar, ker občinstvo vendar nima vpogleda v rodbinsko življenje in torej tudi ne more presoditi, koliko žalosti in obupa vlada v taki nesrečni rodbini. Če bi krasno hišo pogladi z bombo v zrak, bi učinek za ubogo mater skoraj ne mogel biti hujši, nego grozno prepričanje, da so ukradli njenega otroka.

V onem hipu bi bila smrt za njo blagodejna. In čeprav si njen soprog pravi, da ne sme dopustiti, da bi ga bolelost preobvladala, ker le tako more tolažiti svojo soprogo ter podvzeti vse korake, da najde svojega otroka, vendar pa ga je ta usodopolni udarec tako potrl, kakor nisem nikdar pričakoval.

Connersovo pripovedovanje je kar najbolj na me učinkovalo. Skoraj sem se bal, da bo začel obupovati nad svojo nalogo, kajti iz njegovih besed sem slišal neko pritrjeno brez-nadejnost.

"Ali mislite, da bo vaša pomoč že prepoznala?" sem vprašal plaho.

Njegov odgovor mi je pokazal, kako zelo se je v svoji notranjčini bavil s težkočo tega slučaja.

"Od vseh problemov, katerih rešitev sem dozdaj poskušal," je odgovoril, "je ta nedvomno najnepreglednejši. Če gre pri tem zločinu le za izsiljevanje — kakor vse kaže, — tedaj morejo biti storilci rodbini popolnoma tuji. Tega mnenja je menda tudi policija. Potem je zasledovanje določene sledi popolnoma izključeno, ker so tisoči zmožni tako dobičkanosnega zločina.

Naj bo mala žrtev blizu ali daleč skrita — za nas je, kakor da bi se vdrila v zemljo. Gotovo se boste še spominjali onega senzacionalnega ropa otroka, najgroznejšega, s katerim se je kdaj pečala javnost, merim namreč odpeljave malega Charleya Rossa. — Zadeva zdaj — čez leta — navzlic vsem govoricam, ki so razširjene, še vedno ni pojasnjena. Valed tega pravim še enkrat, dragi prijatelj, od vseh zločinov, viševši celo zavrtni umor, je ta zločin najgroznejši.

Goreča rdečica je pri teh besedah zalila njegov temni obraz. In čutil sem, kako to izvanredno razburjenje tega sicer tako mirnega človeka še bolj zvišuje moje zanimanje za to zadevo.

"Vprašali ste me," je Conners počasi nadaljeval, "če bo moja pomoč že prepoznala. Mogoče. Enega vas pa morem zagotoviti. Do sedaj sem občutil za vsakega zločinca, ki sem ga zasledoval, saj iskro sočuta, skušal sem vsak prestopke na ta ali oni način oprustiti in vedno sem se vprašal, ali ne prideta oba nagiba, siromaštvo in nevednost, tudi tu v poštev. Ko sem pa snoči videl mrs. Ellis, vem, da ta zločin nasproutuje vsem človeškim čutom. Celo najgrozovitejša zver bi ne bila zmožna tega dejanja. Valed tega vam obljubim — če se mi ne posreči, otroka zopet dobiti, hočem ga mačkavati — brez milosti, brez sočutja, to mi zapoveduje moj nepremagljivi čut, ki je tako trden, tako neprekljiv, kakor temelji zemlje."

Connersovo mišljenje mi je postajalo vedno bolj zagonetno. In čudno, kakor vse njegovo obnašanje, je bilo tudi njegovo govorjenje. Zdjaj logično — stvarno, tupatam celo zmerno in suhoparno, zdaj je zopet govoril patetično in z retoriko, polno slik in prispevov, ki je pričala njegovo ljubezen do romantike; redkoma ga je

prevzela strast. Razentega pa je bil, ne da bi bil gostopesečen, odkritosrčen. Če sem pa mislil, da mu vidim na dno duše, tedaj je hipoma postal molčljiv. O slučajih, s katerimi se je bavil, se je navadno izražal s sigurnostjo in nekako humoristično.

Več sekund trajajoče molčanje, ki je sledilo njegovim resnim besedam o slučaju Ellis, sem končno jaz prekinil z vprašanjem: "Kaj je do sedaj storila policija?"

"Vse, kar zahteva položaj; njene odredbe se ne morejo prav nič kritizirati. Kaj bi mogla tudi druga storiti, nego stražiti okolico mesta, kjer se je zgodil zločin, iskati osebe, ki so bile tedaj v sosedstvu, in vse dognati, kar se more izvedeti o vozu za led in pa o avtomobilu? Na podlagi teh zasledovanj je prišla policija do zaključka, da v tem slučaju ne gre za akt maščevanja; tega mnenja sem tudi jaz, kajti po mojem prepričanju je bil zločin izvršen le v to svrhu, da se izliti večja vsota denarja. Kako zvit in premišljeno so šli zločinci pri tem na delo, dokazuje okoliščina, da do sedaj še nihče ni stavil takih zahtev na rodbino."

"Ali se temu čudite?" sem vprašal napeto. "Seveda smatram to za precej značilno, če lopovi, ki skušajo sicer tako hitro iz svojega ropa iztisniti kapital, da jih ta prevelika naglica izda, tako previdno čakajo. To je ravno ona pametna poteza, ki sem jo prej poudarjal. Lopovi čakajo, da bodo stari otrokovi vsled vednega strahu in upanja tako potrti in zbegani, da si ne bodo upali ničesar več podvzeti proti roparjem in da jim bodo dovolili vsako zahtevo.

S tako grozno špekulacijo na uničujoči učinek mukepolne negotovosti morejo lopovi iztisniti več nego en milijon."

"In vi smatrate za izključeno, da bi se mogli zaslediti zločinci?"

"Policija ni do sedaj ničesar dosegla in tudi jaz blodim le v temi, vendar pa še nikakor nisem izgubil upanja. Prvikrat v svojem življenju se ne vznemirjam v meni nikakršno usmiljenje z zločinko — kajti oni vražji načrt, omeščati žrtve s čakanjem, mi dokazuje, da se je mogel poroditi le v ženskih možganih, ker le — ta more najboljšo presojeti učinek takega dejanja."

"Ali ste o nedolžnosti otrokove varuhinje popolnoma prepričani?"

"Z ozirom na vse, kar sem slišal o njenem značaju — da. V Ellisovem gospodarstvu so razen zakonake dvojice en kletar, kuhar, pomivalica, Karolina Wells in en lakaj, nadalje odgovarjalica miss Grace Maurice, bivša učiteljica, o kateri še nisem dovolj informiran. Ta je hči nekoga propadlega zdravnika, ki je na tako slabem glasu, da se kar ne morem oprustiti nekega suma napram njemu. Doktor Charles Maurice ima razen te hčere še enega sina, ki je — kakor njegova sestra — hitro odločen, zapustil očetov dom, ko mu je postalo bivanje tam nezno. Ta značajnost postavlja v ugodno luč brata in sestro. Mladi mož je bil baje nato nastavljen v neki trgovini za kolesa ter je postal pozneje šofer; ker pa od tedaj ni občeval niti s svojim očetom, niti s svojo sestro, so ga kar zgrabil. Vse osebe v Ellisovem gospodarstvu so bile natančno zaslišane, ne da bi se pri tem proti kateri teh oseb pojavil kak sum."

"Kakšni odnosi vladajo zdaj med doktorjem in njegovo hčerjo?" sem vprašal.

"Nikakršni, in sicer že par let. O vzgojitelji imajo v Ellisovi hiši ravno tako kar najboljše mnenje, kakor o nesrečni otroški varuhinji, ki je od žalosti in bolesti kar izven sebe."

(Se nadaljuje.)

V džunglah belega slona

Doživljaji in vtisi s pohodov po notranjosti Zpadne Indije

Ing. Ferdo Lupša

(Nadaljevanje.)

Lepa tropična noč je legla na zemljo. V naši okolici je bilo vse mirno. Le po drevju je šumel lahen veter, zdaj pa zdaj se je oglašil nočni ptič, iz gozda je bilo slišati srnjaka. Naenkrat je nekaj zaropotalo. Vstal sem in pogledal, kaj bi moglo biti. Bil je moj uradnik, ki je vrgel ponijevo sedlo na zemljo. Pripovedoval je, da je takoj po našem odhodu pozval nekaj ljudi, da bi mu pomagali iskati izgubljenega ponijsa. Po daljšem iskanju so našli samo še ostanke živali, ki jo je tiger razmesaril. Ni mu torej preostajalo drugega, kakor oprtati sedlo na pleča in jo uprati peš za nami. Tako je prišel s sedlom čez pleča lačen in izmučen že precej pozno ponoči do nas.

Visoko gori v vrhu veličastnega drevesa je viselo gnezdo velike azijske ali kraljevske čebele

bele phung luang. Vedel sem že, da si ta čebela kaj rada poliče najvišje drevje; kjer obesi svoj edini satnik na močno vejo v zavetju drevesnega vrha. Ta čebela je po obliki, barvi in piku močno podobna našemu uradniku. Izdelani satnik ima več ko polkvadratnega metra ploškva in nanese vanj ena sama družina 20 do 30 kg medu.

Moje spremstvo si je zaželelo medu. Pogumen mož iz naše družbe je splezal na drevo in z dolgo plamenico požgal vso čebeljo družino. Medu smo imeli vsi dovolj, mlade ličinke pa so bile posebna slaščica za želodce mojih tovarišev.

Ponekod smo našli po votlih drevesih tudi phung phlong, sestro naše evropske čebele. Po bambusovi džungli pa je kaj rada gnezdira mala čebela ning. Po barvi in obliki je na moč podobna naši čebeli, velika pa je komaj kakor naša muha. Navadno postavi na drobni bambusovi veji na težko dostopnem koncu grma samo po en satnik v obsegu treh do štirih kvadratnih decimetrov. Med te čebele se mi je zdel najbolj okusen, veliko bolj kakor od čebele phung phlong; med kraljevske čebele pa sploh ni nič kaj okusen.

Videl sem nekoč, a to je bilo že prej, črnega medveda, kako je visoko gori v vrhu drevesa strastno lizal med kraljevske čebele, ne da bi se količkaj zmenil za srdito obletavanje čebel, ki mu zaradi gostega in debelega kožuha niso mogle do živega. To je bila zabavna slika, ki se le redkokdaj vidi.

Leteči paj

Proti poldnevu smo dospeli do potoka, ob katerem je karavana nekaj časa počivala. Živina se je pasla, nekaj mož se je kopal v potoku, drugi so stikali po bregu, tretji so jedli svoj riž in kerri, jaz pa sem stal ob potoku in jih gledal. Ko tako nekaj časa stojim, zagledam veliki ptici podobno žival, ki je playala po zraku. Bil je leteči pes. Poklical sem najbližjega moža, da mi prinese puško. Hitela sva skozi goščavo in visoko travo (alang-alang), ki nama je segala do glave, da sva prišla do streljanja. Pes je še vedno plaval nad drevjem. Pomeril sem, da bi ustrelil, toda tovariš me je prijel za roko in rekel: "Ja jing, nai, mi li mak" (ne streljaj, gospod, veliko jih je še).

Plazila sva se še kakih sto metrov po šumi, ko se mi je nena-

Sovjetski premier Stalin in Wendell L. Willkie na sestanku v Moskvi.

doma pokazala veličastna slika. Morda več ko tisoč letelih psov je viselo z glavami navzdol po vejah dreves, žival tik živali. Po svojih nočnih orgijah so prhutariji prespavali dan v hladnem, temnem in čistem ozračju listja. Le zdaj pa zdaj se je ta ali ona žival spustila z veje in odletela na drugo mesto, ako se s sosedom nista mogla sporazumeti za prostor. Pri tem je nastal v družbi nekak nemir, zaslišalo se je nejevoljno cviljenje in prhutanje posameznih živali na desno in levo, ki pa ni trajalo dolgo. Nekatere manjše veje so se kar šibile pod težo teh lepih živali s prijazno pasjo glavo. Čudne živali so visele obešene s kremplji zadnjih nog na veje, mreno pa so imele stisnjeno ob telesu, ki je bilo kakor s plaščem ogrnjeno.

Nekaj časa sem mirno stal in opazoval to originalno družbo. Potem sem se spizil v neposredno bližino. Namefil sem puško in izstrelil navaden naboj. Dve živali sta takoj padli na zemljo. Mnogo jih je odletelo, druge se niti niso zavedale nevarnosti in so ostale mirno na svojem mestu. Tudi tam, kamor sem pomeril, so visele še tri živali, pa tudi te so počasi druga za drugo popadale mrtve na zemljo. Smrtno zadete živali so namreč obvisle na velikem kremplju zadnje noge tako dolgo, dokler ni popustilo mišičevje.

Lov letelih psov ne zahteva podnevi nobenih lovskih spretnosti, streljanje teh živali je le navadna strelna vaja brez vsake zanimivosti.

Med ustreljenimi psi sem dobil samico, ki je imela pod mreno popolnoma nepoškodovanega mladiča. V srcu sem začutil nekako bolelost in kes, ko sem videl, kako se je mladič krčevito držal svoje mrtve, a še vedno tople matere. Nič se ni zmenil za mene, vse njegovo življenje je tičalo v njegovem gobčku, ki je še vedno sesal mleko iz mrtvega materinega telesa...

O rišu in domačih živalih

Se tisti dan smo prišli na obsežno planjavo z velikimi in eve-

točimi laotskimi naselbinami sredi bujnih nasadov tropičnega sadnega drevja. Daleč naokrog se je razprostiralo lepo urejeno riževje polje s številnimi prekopi, vodnimi zatvornicami in drugimi napravami za umetno namakanje in dovajanje vode, ki je potrebno za uspešno gojenje riža. Vseposvdo jako primitivno delo, toda vsak inženir mora priznati, da je tudi preprosta ljudska roka včasih zelo spretna in izumljiva.

Najstarejše kronike poročajo,

THE NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE

GEORGE W. BARNWELL, Institute of Technology v angleščini Special znani profesor na Stevens

Podlago za mehanično znanje si morete dobiti s knjigo NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE (v angleščini). Ta velika knjiga popisuje in v slikah pokaže temeljna dela mehanike. Razloži vse natančno, kar mora znati najboljši mehanik; pojasnjuje uporabo vsakega stroja, orodja in meril. Pouči vas, kako je treba uporabiti načrte (blue prints) ter vam tudi daje mnogo računskih tabel, da morete pospešiti svoje delo. Ne glede na to, ali ste šele početnik, vam bo ta knjiga zelo koristna in mnogo potrebna.—1000 slik in risb. 576 strani, trdo vezana knjiga stane SAMO \$1.99.—Poštno plačamo ml. Naročite pri KNJIGARNI SLOVENSKA PUBLISHING COMPANY, 216 West 18th St., NEW YORK.—Zaloga ni velika. Naročite to valno knjigo še danes.

That From

GIVE NOW TO RUSSIAN WAR RELIEF

da je bil riž Laotom, Siamcem, Šanom, Burmancem in vsem drugim narodom Zpadne Indije glaven pridelek. Marsikatero narodne ceremonije, katerih so se udeleževali z velikim zanimanjem celo vladarji, so dokaz spoštovanja in velikega pomena, ki ga je imelo poljedelstvo kot podlaga narodnega življenja v vseh krogih. Laotaki narod si je v tem pogledu ohranil razne verske ceremonije. Semkaj spada "rek na", to je prvo oranje, ki se vrši v obliki brahmanskih obredov pred prvim deževjem, navadno meseca maja, ko se prične delo na polju. Bili so časi, ko je vladar sam prijel za plug in kot prvi orač otvoril čas oranja.

(Dalje prihodnjlj.)

ROJAKI SLOVENC!

RELiance FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION Vam naznanja, da posojujemo denar na prve hipotek (First Mortgages) pod najboljšimi pogoji in prvojem. PO NAJNIZJIH OBRESTITIH na zapadni strani mesta Chicaga.

V slučaju, da rabite denar za posojilo, obrnite se na naš urad, kateri služi v polno zadovoljstvo slovenskega naroda še nad 34 let.

Točna in poštna postrežba Vam je zagotovljena na našem podjetju.

Za Vašo naklonjenost se Vam priporoča LEO JURJOVEC Sr., predsednik

RELiance FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1904 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILL. - CANal 71

TISKARNA S.N.P.J.

—sprejema vsa—
v tiskarsko obrt spadajoča dela
Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, knjige, koledarje, letake itd. slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, angleškem jeziku in drugih...

VOdstvo TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO SVOJE DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

... Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne ... Cene zmerné, ustješko delo prve vrste

Pišite po informacije na naslov:

SNPJ PRINTERY

2657-58 S. Lawndale Avenue Chicago, Illinois
TEL. ROCKWELL 4904

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETA

Po sklepu 12. redne konvencije se lahko naroži na list Prosveta prišteje eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni naročnini. List Prosveta stane za vse enake, za člane ali nečlane \$4.00 eno letno naročnino. Ker pa člani še plačajo pri vpisu \$1.00 tednik, se jim to prišteje k naročnini. Torej sedaj ni vsraka, ro da je list prodan za člano SNPJ. List Prosveta je vaša lastnina (zato je v vsaki družini nekdo, ki bi rad čital list vsak dan.

Pojasnilo:—Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član SNPJ, ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj list, tednik, bode moral tisti član iz dotične družine, ki je tako skupno naročena na dnevnik Prosveta, to takoj naznaniti upravništvu lista in obenem doplačati dotično vsoto listu Prosveta. Ako tega ne stori, tedaj mora upravništvo znati datum za to vsoto naročninskih cen listu Prosveta je:

Za Zdrav. države in Kanado \$4.00	Za Člone in Chicaga je—\$7.00
1 tednik in 4.00	1 tednik in 7.00
2 tednika in 7.00	2 tednika in 12.00
3 tednika in 9.00	3 tednika in 17.00
4 tednika in 12.00	4 tednika in 22.00
5 tednikov in nič	5 tednikov in 27.00

Za Evrope je \$8.00

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja Money Order v pisnu in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastnina

PROSVETA, SNPJ, 2857 So. Lawndale Ave. Chicago, Ill.

Priloženo pošljim naročnino za list Prosveto vsoto \$

1. Ime Čl. družine št.

Naslov

Ustavite tednik in ga pripišite k moji naročnini od sledenč članov moje družine:

2. Čl. družine št.

3. Čl. družine št.

4. Čl. družine št.

5. Čl. družine št.

Mesto Država

Nov naročnik Star naročnik